

L'ESPASA DE FOC

RELAT COLLA

Fa centenars d'anys, un grup de gegants arribà a les costes desertes de l'imperi dels inques, al nord del que avui és el Perú.

Els gegants van arribar amb barques fetes de fusta, tan grans com els vaixells que ara travessen els mars i els oceans del món.

Els gegants eren tan alts que un home no els arribava ni als genolls. Tenien uns ulls que semblaven plats, no duien barba i els cabells, molt llargs i llisos, els queien damunt d'unes espatlles poderoses. Anaven vestits amb pells d'animals salvatges, i alguns anaven despullats. Era un grup d'homes sols, ja que amb les barques no venien ni dones ni nens.

Semblaven assedegats perquè, tan bon punt van haver desembarcat en aquelles regions desèrtiques, es van dedicar a cercar aigua i, com que no la trobaven amb facilitat, van decidir perforar una roca. D'aquesta manera tan estranya, van trobar, sota l'àrid desert, pous i fonts d'aigua fresca i clara.

Per tal de conservar l'aigua, els enormes gegants van recobrir les parets interiors dels pous amb pedres i van construir grans cisternes on emmagatzemaven el líquid. Més tard, van edificar un poblat i s'hi van instal·lar.

Els gegants eren gent pacífica, però la seva estada en aquella regió inhòspita resultà tan desastrosa com ho pot ser una guerra. Cadascun d'ells devorava tanta quantitat de menjar que n'hi hauria hagut prou per alimentar moltes persones, fins i tot poblats sencers, i aviat van extingir tots els fruits que donava aquella terra.

Exhaurits els aliments terrestres, es van dirigir cap al mar. Van recórrer les aigües de la costa, i en van treure milers de peixos, de manera que els bancs costaners aviat van desaparèixer i els pescadors de la regió es van arruïnar.

La fam i la por van començar a castigar els antics pobladors d'aquella regió.

-Què podem fer amb aquests gegants afamats? -es preguntaven tots, mentre elevaven súpliques al gran déu Patxacamac perquè acudís a ajudar-los.

Una nit, quan els gegants, asseguts al voltant d'una foguera, menjaven i bevien, va semblar que el cel cremava i damunt d'ells caigué una gran espasa de foc que els destruï a tots.

Quan els indis de la regió, esporuguits i famolencs, van anar al lloc on havien estat els gegants, només hi trobaren ossos i cendres.

En Patxacamac havia atès els seus precés.